

інформація на етикетках є найбільшою за кількістю характерних ознак. Етикетки можуть містити пояснювальні тексти.

Таким чином, навчання учнів 7 класів технології побутової діяльності та основам культури споживання є важливим в умовах сьогодення. Невід’ємною рисою сучасного суспільства є безперервний процес споживання людьми безмежного різноманіття товарів та послуг. Кожна людина є частиною такого суспільства і кожна людина виконує певні дії, притаманні споживачу.

Список використаних джерел

1. Сімейно-побутова культура та домашня економіка : навч. посібник / за ред. Т. Б. Гриценко, Т. Д. Іщенко, Т. Ф. Мельничук. Київ : Вища освіта, 2004. 480 с.
2. Цибулько Г. Я., Климова Н. П. Трудове навчання. 10–12 класи. В 3-х ч. Слов’янськ: ПП «Канцлер», 2007. Частина 1. Поурочні плани з розділу «Раціональне ведення домашнього господарства». 180 с.
3. Kudria O., Sribna Y. Content and methodological aspects of studying the discipline «technology of household activities». Project approach in the didactic process of universities – international dimension : in 4 parts. Lodz : PIKTOR Szlaski i Sobczak Spółka Jawna, 2020. Part 2. P. 86–93.
4. Кудря О. В. Підготовка майбутніх учителів до навчання учнів технології побутової діяльності. *Молодь і ринок*. № 7 (114), 2014. С. 75–79.
5. Навчальна програма для загальноосвітніх навчальних закладів «Трудове навчання», 5–9 класи. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-5-9-klas> (дата звернення: 14.11.2021).

Марія ПОЛЯКОВА-ЛАГОДА

ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПУБЛІЧНИХ БІБЛІОТЕК УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Роль публічних бібліотеки України та їх функції в сучасному культурному просторі – питання на часі досить актуальне. Інституція, як осередок збереження та пропаганди цінностей національної і світової культурної спадщини, постійно перебуває у інтеграційних процесах. У полі дискусії нині – осмислення ідентичності закладу та його виховного потенціалу в контексті сучасної місії.

Врегульовані Законом України «Про культуру» функції бібліотеки зорієнтовані на збереження друкованих і рукописних матеріалів, їх систематизацію, каталогізацію та гарантії свободи безперешкодного доступу громадян до інформації, для власного розвитку, освіти, культурного збагачення, дозволяя [1].

Функції публічних бібліотек включають розширений вимір послуг для просвіти користувачів, в якому чітко відображено виховний спектр діяльності, спрямований на забезпечення їхніх культурно-освітніх потреб та інтересів і втілений у систематичній, комплексній взаємодії.

Важливі трансформації відбулися із бібліотеками в рамках реформи децентралізації, що проводиться із 2014 року і стосується добровільного об’єднання територіальних громад (ОТГ). За основу взято проект ВГО Українська бібліотечна асоціація «Чотири простори бібліотеки: інноваційна модель діяльності», який здобув перемогу в грантовій програмі Українського культурного фонду в рамках напряму Посилення мереж у сфері культури та акцентує увагу на чотирьох домінантах функціонування закладу: простір навчання, простір натхнення, простір зустрічей та простір подій [3].

Інноваційна модель публічних бібліотек для ОТГ чи індивідуальна модель закладу оновленого типу так чи інакше спрямована на якісний рівень обслуговування населення громад із урахуванням індивідуальних потреб користувачів: доступ до інформаційних ресурсів бібліотеки (в тому числі і відкритий доступ до електронних баз даних), професійний супровід користувача у відповідності до його потреб і запитів, широкий спектр пропозицій пізнавально-дозвіллевих подій (презентації, зібрання, лекції, творчі вечори, інтелектуальні ігри, виставки, акції, ярмарки, клуби за інтересами, краєзнавчі години тощо), облаштування простору для індивідуального проведення часу та групових форм взаємодії, а також майданчики для дітей. Варто наголосити, що сучасна публічна бібліотека – інклюзивна, мультикультурна, екологічна, естетична і виступає активним суб'єктом системи соціальних комунікацій, що освоює нові шляхи виховного впливу [2].

Також варто зазначити, що шляхи реалізації виховного потенціалу публічних бібліотек в умовах пандемії перейшли у віртуальний простір. Книга і бібліотека як чинник формування цінностей у своїй промоції, більш активно ніж попередньо, адаптувалася до віртуального каналу культурної, виховної та освітньої комунікації [1].

Сучасні публічні бібліотеки покликані створити умови для виховання та самовиховання, розвитку та саморозвитку громадян протягом життя, соціалізації населення, сприяти адаптації до нових умов життя шляхом забезпечення якісного спектру професійних послуг та гуртування демократичного суспільства.

Список використаних джерел

1. Медведєва В.М. Книга в культурі України: сучасний дискурс : практикум. Київ: Видавництво Ліра-К, 2017. 76 с.
2. Зими́на І. В. Руководство для учебных заведений по разработке плана стратегического маркетинга в области подготовки управленческих кадров. URL: <https://studfiles.net/preview/1099596/> (дата звернення: 09.11.2021).
3. Чотири простори бібліотеки: модель діяльності. URL: <https://decentralization.gov.ua/uploads/library/file/594/> (дата звернення: 09.11.2021).

Алла КІСЬ

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ВИШИВКИ

Українська народна вишивка є прадавнім видом декоративно-ужиткового мистецтва. Вишивка використовується в українському народному побуті насамперед на одязі, переважно на жіночих та чоловічих сорочках. Крім того, вишивка поширена на предметах побуту, таких як рушники, скатертини, наволочки, тощо.

Інтерпретація поняття «українська вишивка» є досить широким – це і один з видів народного декоративного мистецтва українців; і орнаментальне або сюжетне зображення на тканині, шкірі, виконане різними ручними або машинними швами; і один із найпоширеніших видів рукоділля українських жінок і, зокрема, дівчат [4].

Композиційне вирішення української вишивки відзначається безмежною фантазією та колоритом. І все ж у ньому переважають стрічкові, букетні та вазонні композиції. За етнографічними особливостями вишиванки відрізняються регіональними відмінностями. Більше того, українські вишиванки мають один стиль, загальний для всіх країв, тому їх легко впізнати серед вишитих сорочок інших народів – слов'янських і неслов'янських. На Поліссі, Волині, Бойківщині були відомі архаїчні екземпляри, зазвичай одного кольору.

Щодо орнаментики, то геометричні мотиви поширені на Гуцульщині, Поділлі, Полтавщині, а стилізовані рослинні мотиви характерні для Побужжя, Волині, Поділля,